

disse Spørgsmaal ikke er rigtig. Med Krigen for Die, det vil sige i en nærliggende Fremtid, kan man vist ikke forandre disse Spørgsmaal med den No og sindige Overveelse, som er fornøden for at komme til et sundt og rigtigt Resultat, og derfor man kunde komme til stadigt at faae os til at ræbdes fra at gaa den Vej, vi tro, vor Overbevisning maa føre os, ved at fremstille Krigen som staaende for Døren imorgen eller snart, saa havde vore ærede Modstandere ikke blot paa et saadant Spørgsmaal, som her foreligger, men paa al Omordning af vort Forvarsvæsen, Spillet vundet og vor Sag var opgivet. Thi det er overordentlig let at sige, at vi faae Krig om en Maaned eller 2, 3 o. s. v., men jeg tror ikke, at det gaar an, at vi tage Behandlingen af disse Sager paa den Maade. Jeg tror, at vi maa omhyggelig overveie Spørgsmaalene og lade det staa i en anden Haand, om vi faae Krig eller ikke.

— Jeg kommer til at indføre en Bemærkning, der hører til det alt Anførte, nemlig af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Navn) som udtalte, at det er usforsvarligt at sende Folk i Marken med de nuværende Vaaben, en Dom, der ogsaa blev fremført af den ærede nuværende Minister, uagtet han ikke har tiltraadt den, — at det forekommer mig at indeholde en alvorlig Anklage mod de ærede Herrer selv. Den ærede Minister er nu Medlem af Statsraadet og har været det næsten 1 Aar, han har været ansvarlig Medlem af Statsraadet for nogle Aar tilbage, ogsaa efter den fransktydske Krig; det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds har været flere Aar ansvarlig Medlem af Statsraadet, og det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds har ifølge sin Stilling i den danske Hær særlig havt Leilighed til at gjøre sin Indflydelse gjældende for at frembringe Resultatet af Overveelserne saa betids, at de kunde foreligge for os. Nu kommer man desuagtet her efter saa mange Aars Overveelser til os og siger, hvis I ikke nu i Løbet af disse Par Timer, I have, vedtage at følge os, bære I Ansvar for, at vi ikke kunne føre Hæren i Marken med de Vaaben, den har. Jeg siger, at den Maade at motivere Forslag paa ikke kan gjøre nogen Virkning paa de Mand, der vide hvad Pligt de have i deres Stilling her, og jeg gad vist, om ikke det Samme vilde være Tilfældet, hvis det blev sagt: Det Skib skal bygges, thi vi vide ikke, naar Krigen kan komme. Disse Fæstninger skulle opføres, disses Forter yderligere forstærkes, Mandskabet anderledes uddannes, Officererne skulle have i saa og saa stort Antal, thi mine Herrer, I vide ikke, hvornaar Krigen kan komme, og da bære I Ansvar for, at ikke det Hele er saaledes som det skal være. Jeg siger, den Side af Salen, hvortil jeg hører, har i Aarene fra 1848 og op til Halvfjerds ikke nogen sinde havt Flex-tallet i Folkethinget, og det er altsaa Andre, der

bære Ansvar for, hvorledes Udviklingen af disse Forhold er foregaaet og da navnlig ogsaa det tidligere Rigsraad. Jeg tror altsaa ikke, at der i den Henseende kan reises Indvendinger mod et vist politisk Parti, i alt Fald i dets Stilling til dette Spørgsmaal, og jeg tør spørge, hvilke Vidnesbyrd afgive de foregaaende Begivenheder om, hvad der er naaet ved den Samstemmen, der saaledes maa antages at have været mellem det kompakte Flertal i de tidligere Repræsentationer og Regjeringen. — Nei! det gaar ikke altid godt ved at følge en Regjering uden den fornødne Opposition, men det kan gaa bedre, naar man benytter sin Ret til selvstændigt Optraeden ligeoverfor Regjeringens Forslag. Jeg maa derfor sige, at den Art af Udtalelser, der saaledes ere fremkomne fra ærede Medlemmer her i Salen og fra den ærede Minister, maa efter min Opfattelse gjøre den modsatte Virkning paa os, og Ansvar for, at man ikke faar Noget, fordi man kommer frem med det i den 12te Time, maa man føre tilbage til de ansvarlige Regjeringer, der have taalt det, der nu saa høilig beklages. Gaar Folkethinget med til det, der her hydes, med den Undersøgelse, her er foregaaet alene af Regjeringens egne Delegerede, saa gad jeg nok vide, med hvad Grund vi overhovedet skulde undersøge, hvad Regjeringen kommer til os med; thi saa kan man sige til os: Folkethinget, der har sendt Eder i Udvalg for at overveie Sagerne, bryder sig ikke om Eders Overveelse; naar Regjeringen siger, at det er nødvendigt, saa tager Thinget det, hvad enten der er Tid til Overveelse eller ikke. Og det vil blive en Svækkelse af Finantsudvalgets Virksomhed ikke blot paa dette Punkt, men for den hele Virksomhed, det har at udføre. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) har jeg næsten ondt af; thi et mere glimrende Vidnesbyrd om, hvor hurtigt det ærede Medlem kan blive et ret fornuftigt og fornøieligt og sagtyndigt Medlem af Forsamlingen, har neppe været givet tidligere end ved nuværende Leilighed. Det er kun saa Dage siden det ærede Medlem stod som vedkommende Udvalgs Ordfører i en Sag, hvor man søgte at reducere ham til, ja, jeg veed ikke hvad. Ganske vist pleier det ærede Medlem ikke at lade sig behandle paa den Maade, men han fik dog en Følelse af, hvad man mente, han kunde være. I Dag rækker han blot den lille Finger ud med Hensyn til et enkelt Punkt, og pludselig er han et særdeles bygtigt, veltalende, parlamentarisk, sagtyndigt, i Spørgsmaalet indtrængende Medlem, der ganske anderledes end den høitærede Minister kan gjøre Indtryk paa Thinget. Denne hurtige Forvandling af det ærede Medlem er jeg bange for, skal ryste hans Konstitution saaledes, at han ikke i lang Tid derefter kan være sig selv, og det er i den Forstand jeg mente, at jeg havde ondt af ham. Men i Dvrigt fremsatte det ærede Medlem nogle enkelte Betragtninger,